

Lurö 3/9-2009

Tiden mellan arbetshelgerna utgör vår säsong här på Lurö. I alla fall i grova drag. Nu återstår en månad till nästa arbetshelg och ungefär en månad till vill våra gäster komma hit, bo, äta och jobba eller bo, äta och rekreera sig, eller rent av både njuta och jobba.

Årets säsong har knappast präglats av sol och bad, men det har varit lagom varmt och ganska hyggligt med folk i alla fall. Båtturisterna har kommit i flock, när solen skinit. Någon räknade vid ett tillfälle 32 båtar i Bösshamn. Det får man väl säga utgör en flock.

Vandrarhemsgästerna är något mer oberoende av vädret, även om påfallande många kommer utan vare sig stövlar eller regnkappa, trots uppenbara risker för regnväder. Synd, för vår ö är vacker även i regnväder!

Så tyckte i alla fall våra nya grannar som invigde sitt sommarställe med tre veckors semester, i nästan konstant regn. Men på norskt manér var de välklädda och glada ändå. Med tre små barn sänkte de medelåldern bland sommarboende och fastboende på ön ganska rejält och själv kände jag en stor glädje över denna förnygring med allt vad det innebär.

Själv har jag fyllt stugan på Ormedalen så gott det gått med egna barn, andras hundar och goda vänner. Det är härligt att ha någon att komma hem till, eller någon som traskar bredvid på stigarna runt om och någon att dela frukost och bekymmer med.

På mina dagliga vandringar mellan hem och jobb eller på mina springturer i alla riktningar, har jag nöjet att följa djurlivet på ön. Just nu är det påfallande tyst i skogen, tycker jag. Min okunskap ger mej ingen ledning i varför, men kan det vara så att fåglarna redan har funderingar på att flytta? Eller är det bara över med verksamheten som skapar all fåglasång? Lite synd är det, för den där intensiva, djungellika kakafonin är underbar att få leva i.

Rådjuren har jag nu blivit så bekant med att jag kan skilja en del individer från andra. Lättast är att känna igen bocken som man milt får schasa på lite, för att han ska gå av stigen. En av döttrarna sprang in i hans bakpart när hon inte var tillräckligt uppmärksam på vad som fanns framöver. Flera bockar är påfallande orädda, även när jag har låne-hunden med mig. Lite korkat kan jag ju tycka. Men på det hela verkar det finnas gott om rådjur hos oss, även om jag bara sett två kid. Hoppas det finns fler där ute i det gröna.

Ett annat litet djur som gjort sig mycket påmint i sommar är, ja, vad är det? Mink? Iller? Mård? Buden är flera. Men små pigga rackare är det, väldigt mörka i färgen. Mötte en på stigen vid skolan en dag, djuret bar/släpade med sig en orm! I och för sig ganska vällovligt eftersom det är gott om orm. En dag gick larmet här på Stenstaka, en orm hade hittats högt uppe i en en! Man får väl tro att det tagit sig dit av egen kraft, kanske för att föda barn trodde någon. Verkar lite obekvämt...Föda barn gör de dock, de där krälarna. Mycket orm ser man, särskilt tidigt om sommaren när det är soliga, varma dagar. En hel del svart huggorm verkar det vara. Lyckligtvis har inga ormbett inträffat, mig veterligen.

Arbetshelgen som är den 25 – 27 september innehåller ännu obekanta uppgifter, förutom en spång som ska lagas och lite annat smått. Kanske kan det bli Bärön igen? Beror mycket på vädret. I skrivande stund är det stugsittarväder, så man kan aldrig veta. I vanlig ordning så anmäler man sitt intresse till Sune och Marianne, tel 0533 29012, 070 521 67 33 eller rentav 076 76 49 440. Och i vanlig ordning bjuds det på middag på lördag kväll, annars är det självhushåll med något slags knyt på fredag kväll för den som är här redan då.

Vill slutligen bjuda på ett bidrag från medlemsleden. Kjell Nylén från Lidköping återger en liten vers funnen på väggen i dasset på Norra Hökön. Där står att läsa:

Vad är detta för ett hus?
Inget fönster, inget ljus
Inget papper för min ända
Hit vill jag ej återvända.

Allra sist, som en vacker punkt på det hela, delar jag vidare en bild som Peter Lindblom på Botin skickat hit. Njut!

Tack och hej för denna gången. Ha det gott och hoppas vi ses snart!

Ann-Marie på Lurö